

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Mă pornesc cu izvorul cuvântului Meu pe pământ peste poporul Meu și peste om, și porțile Mi se deschid, și Eu, Dumnezeu Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot și Fiul Omului, cuvintez și Îmi păstoresc turma și n-o las fără hrană, că nimeni și nimic nu poate trăi fără hrană. Amin.

Bucuria ucenicilor Mei e cât cerul și pământul, că îi am cu Mine în coborârea Mea, fiindcă Eu, Învățătorul lor Cel de acum două mii de ani, le-am făgăduit lor că la nașterea din nou a lumii ei vor judeca pe poporul Meu Israel, pe poporul care M-a răstignit și pentru care am murit, și care Mă așteaptă să vin și zice că va veni Mesia.

O, copii care-Mi sunteți porți pentru ca să intru cuvânt în carte! Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin. Amin. Acum două mii de ani când a venit vremea să vin de la Tatăl și să Mă fac Fiul Omului, n-au vrut nici cărturarii, nici fariseii, nici învățătorii legii, nici poporul Israel n-a vrut să înțeleagă venirea Mea care era scrisă în prooroci, și îl aud și azi pe Israel că va să vină Mesia. Dar Eu am venit atunci, și nu M-au crezut decât câțiva, începând cu Zaharia și Elisabeta, care pregătiseră pe Fecioara în care Eu, Fiul Tatălui Savaot, trebuia să cobor cu sămânță de Duh Sfânt și să Mă nasc Om între oameni, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind. Și M-a cunoscut Ioan Botezătorul apoi, care era cu puțin înainte de Mine întrupat de la Dumnezeu prin cuvânt, având de părinți pe pământ pe Zaharia și Elisabeta. Și M-a cunoscut Fecioara mama Mea, și M-au cunoscut apoi frații Mei, cei ce erau fiii lui Iosif, iar când eram prunc micuț, M-au cunoscut păstorii cei trei de la oi, și magii cei trei, și Simeon cel bătrân de zile, și Ana proorocița. Și apoi, fiilor, M-au cunoscut ucenicii Mei cei doisprezece, și de la ei, M-au cunoscut iarăși câțiva pe care-i trimiteam prin cetăți ca să pot intra Eu apoi cu ucenicii și ca să pot sta cu ei în mijlocul mulțimilor adesea, și ca să-Mi fac lucrarea cea de trei ani și jumătate, chemarea omului spre împărăția cerurilor cu care venisem pe pământ în veacul al șaselea după ce l-am zidit pe om, și apoi poporul Israel M-a pus pe cruce ca să mor și ca să nu mai fiu. Dar dacă Eu sunt Cel ce sunt, tot așa am fost și atunci, și moartea și iadul au fost biruite de Mine, și M-am sculat dintre morți și am împlinit lucrarea mântuirii lumii, și apoi M-am așezat din nou în cele ce nu se văd, de-a dreapta Tatălui Meu, locul Fiului Său. Amin.

O, fiilor, n-a crezut lumea atunci că Eu sunt Mesia, Cel ce era scris să vină. N-au crezut decât cei pe care Tatăl Meu i-a orânduie spre taina aceasta. O, copii ai venirii Mele de azi, nu crede nici acum lumea că Eu sunt Fiul Omului, Cel ce era scris să vină, și iată-Mă peste pământ cuvânt din mijlocul vostru, iată venirea Mea după șapte mii de ani de la facerea omului, căci am venit în al optulea veac, cu care am început pe pământ împărăția Mea cu omul, așa cum aș fi voit și la început să stau cu omul în rai și să-i fiu Dumnezeu, dar el s-a semețit că este împărat peste toată făptura. Toți îngerii îi slujeau lui după ce l-am făcut, căci Eu Mă odihneam în el cu toate cetele de îngeri, și cel mai frumos dintre îngeri îi slujea și mai mult, iar când omul s-a înălțat prin semeție, Lucifer i-a slujit omului și semeției lui, și apoi a căzut cu numărul oastei lui îngerești. Iar Eu, Fiul Tatălui, Eu, Făcătorul omului, i-am spus lui Mihail arhangelul să dea poruncă îngerilor și să spună: *«Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte!»*. I-am spus așa să spună, ca să nu mai cadă și celelalte cete de îngeri, care ar fi putut sluji semeției omului. Și atunci, Mihail a rămas îngerul Meu, așa cum fiecare om are îngerul lui, căci Eu după chipul și asemănarea Mea l-am zidit pe omul cel întâi zidit, căci numai pe acela l-am zidit Eu, numai pe acela, fiilor.

Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea în al optulea veac după facerea omului. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin, așa cum nici acum două mii de ani

când am venit, nimeni din lume nu a voit ca Eu să vin, chiar dacă toți știau și spuneau că va să vină Mesia. Dar Eu, din loc în loc mergând cu ucenicii Mei, îi strângeam pe cei aleși cu credința și îi făceam ucenici și ucenițe, pentru credința lor în venirea Mea după cinci mii de ani de la căderea omului din rai și de la căderea îngerilor din cer, care erau ceata lui Lucifer, cel mai frumos între căpeteniile îngerilor, dintre cele zece cete îngerești.

Mergeam cu ucenicii prin cetăți și M-a primit femeia samarineancă, cu credința ei în venirea lui Mesia, iar Eu stând de vorbă cu ea la fântâna lui Israel i-am spus: *«Eu sunt, Cel ce grăiesc cu tine»*. O, și M-au primit mulți apoi, iar după așezarea Mea lângă Tatăl, după patruzeci de zile de la învierea Mea din cruce, și după ce dădusem apoi peste ucenici slava Duhului Sfânt și mângâierea și puterea Lui, M-au primit și mai mulți, căci ei mergeau prin lume prin trimiterea Mea și mărturiseau propovăduindu-Mă că am venit și am adus lumii mântuirea prin nașterea și moartea și învierea Mea, și mulți credeau și se botezau și se făceau creștini, din care apostolii Mei așezau episcopi peste cei ce se făceau biserică a Mea cu trupul, cu sufletul și cu duhul. Amin.

E dulce sărbătoarea de azi, sărbătoarea apostolilor Mei Petru și Pavel: unul, pentru poporul Israel, care se făcuse credincios și biserică a Mea, iar celălalt, pentru neamurile pământului, ca să-i facă creștini, fii duhovnicești, Israel după duh, așa cum Eu i-am făgăduit lui Avraam despre seminția lui cea din făgăduință și care va fi ca stelele cerului de multă și de nepământească între cei purtători de trup, și aleși și culeși din lume ca să fie ai lui Dumnezeu pe pământ, propovăduind ei în fiecare timp apoi împărăția Mea dinăuntrul lor, împărăție prigonită de cei ce nu au voit și nu voiesc să vin. Împărăția Mea în om este cu putere și cu slavă multă în om și se vede de departe și de aproape de către cei credincioși și de cei necredincioși, iar cei ce prigonesc pe pământ împărăția Mea îi prigoneau pe cei ce o aveau în ei cu slava ei, care trecea prin foc și prin apă și prin chinuri cu ei, iar ea, împărăția Mea din ei, se slăvea împotriva prigonitorilor până ce sfinții Mei treceau spre Mine, locașul lor ceresc, și lăsau în urma lor pe pământ sămânța împărăției cerurilor, credința în Fiul lui Dumnezeu, Care a venit să mântuiască pe omul cel căzut din Dumnezeu și să-l facă, prin credința în Mine, om după chipul și asemănarea Mea, și în care Eu străluceam cu împărăția Mea, începând cu ucenicii Mei cei doisprezece, și apoi cu toți cei ce s-au asemănat lor prin lepădarea de sine și prin cruce, ca și Mine, că nu este ucenic mai mare decât Învățătorul său, dar orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său. Amin.

Lumea cea de azi, ca și lumea cea de acum două mii de ani, nu crede venirea Mea. Cea care-și zice azi biserică a Mea, cale a Mea spre oameni și a oamenilor spre Mine, ca și cea de acum două mii de ani care-și zicea a Mea, nu crede venirea Mea. Nu poate omul plin de sine să creadă și să vadă și să înțeleagă cuvântul venirii Mele ca să-l ia de viață și de cale a lui spre Mine. Cel ce își este sieși stăpân, acela a călcat peste Dumnezeu, ca și Adam, care a zis că își va pune scaunul său deasupra lui Dumnezeu, iar când cel mai frumos între îngeri i-a slujit lui, atunci a căzut omul prin semeție, și apoi prin neascultare.

E dulce sărbătoarea de azi, sărbătoarea ucenicilor Mei care au apostolit în numele Meu, făcând și mai mari semne și minuni decât am făcut Eu, căci Eu eram în ei ca să se adeverească mărturisirea lor prin puterea Mea din ei, și cu care Eu lucrăm din ei, căci le-am spus: *«Eu sunt în voi, și voi, în Mine»*. Amin, amin, amin.

– *Tu, Învățătorule Care ai cuvintele vieții; Tu, Cel ce ne-ai făgăduit că noi vom judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel și toate neamurile pământului, împreună cu cel mare între noi, Pavel apostolul; Tu, Cel ce ne-ai ales, prin semne și minuni, din neamul lui Israel, ca să ne faci izbăvitori pentru acest neam, îl chemăm pe Israel cel după trup înaintea scaunului Tău de judecată, lângă care de o parte și de alta suntem noi, cei din neamul lui Israel cel după trup, ucenicii Tăi cu care ai umblat pe pământ pe vremea propovăduirii Tale de trei ani și jumătate, și apoi prin trimiterea Ta peste tot, ca să chemăm neamurile la pocăință spre iertarea păcatelor*

lor, așa cum Tu ne-ai hărăzit să lucrăm și să împlinim iertarea păcatelor celor ce se vor boteza în numele Tău cel din Tatăl și din Duhul Sfânt.

Judecata noastră peste Israel cel după trup este aceasta că Tu ai venit acum două mii de ani de la Tatăl, iar el, poporul Tău ales, s-a îngâmfat pentru el însuși și Te-a pus pe cruce ca pe un om făcător de rele, ca să-și scape de cădere slava lor și statul lor pe scaunul lui Dumnezeu înaintea oamenilor. Judecata noastră peste Israel este aceasta că Te-a vândut spre răstignire pe bani, iar ei sunt sub blestemul banului, de atunci și până azi, și se semețesc peste neamurile pământului că ei sunt poporul Tău cel ales prin părinții noștri, Avraam, Isaac și Iacov, și apoi prin puterea Ta cu care Te-ai arătat în Moise, care l-a scos pe Israel din robia lui din Egipt, ca să-l întoarcă în Canaan, țara făgăduită lor prin Avraam.

Stăm în cele ce nu se văd, deasupra grădinii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, pe care Tu l-ai descoperit în locul lui cel ales de Tine dintru început. Stăm de o parte și de alta pe tronuri, alături de tronul Tău. Tron și tronuri, ținute în văzduh pe aripi de heruvimi și de serafimi și de îngeri în zeci de mii de mii, care-ți slujesc Ție și sfinților Tăi și proorocilor Tăi, și le spunem celor din neamul lui Israel cel după trup, și din care și pe noi ne-ai ales ucenici ai Tăi după ce am lăsat totul și pe noi înșine pentru numele Tău și pentru Evanghelia venirii Tale, și le spunem așa: aceasta este cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu Tatăl Savaot, așa precum a spus El că va veni iarăși să judece viii și morții, și a Cărui împărăție nu a avut și nu are și nu va avea sfârșit, căci El este Alfa și Omega, Cel de la început și Cel de la sfârșit, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Care S-a născut din mamă Fecioară în veacul al șaselea de la facerea lumii și a omului cel zidit de El, Fiul Tatălui Savaot, Cel răstignit ca un om de poporul iudeu acum două mii de ani, după ce a fost vândut de Iuda, cel dintre noi cei doisprezece ucenici ai Lui, lui Caiafa și lui Anna și lui Pilat, ca să fie răstignit, precum a fost scris în prooroci, în psalmi și în legea lui Moise că va să se îplinească cu El.

Suntem israeliți, și de lângă Tatăl și de lângă Fiul Său grăim vouă, celor din seminția lui Israel cel după trup; vouă, poporului ales prin Avraam, Isaac și Iacov, și izbăvit din robie prin Moise. Suntem martorii învierii Lui cea de acum două mii de ani și ai Evangheliei împărăției cerurilor care a fost proorocită să vină pe pământ. Și iată, suntem în cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu pe pământ, pregătindu-Și țara nunții cu cuvântul facerii din nou a lumii, țara română, pământul cel ales de la facerea lumii pentru cea de a doua venire a Sa, căci poporul Israel L-a răstignit pe El, și atunci El Și-a zidit popor pe poporul român, prin propovăduirea Evangheliei Lui pe acest pământ prin cel întâi chemat de El între noi, apostolul Andrei, ucenic al botezătorului Ioan, și care a pus peste acest pământ al începutului pământului la ieșirea lui din ape în vremea facerii lumii pecetea lui Iisus Hristos, Mesia, Cel proorocit de prooroci, pecete neștearsă, pe care s-a zidit poporul român, și din care acum, în cel de al optulea veac de la facerea lumii, El Și-a ales ucenici mărturisitori venirii Lui cuvânt pe pământ, și prin care, ca un Făcător a toate, face cerul cel nou și pământul cel nou și veacul ce va să fie, precum scrie în prooroci că va face El când va veni pentru învierea morților și pentru nașterea din nou a lumii, martori fiind și noi, ucenicii Lui cei de acum două mii de ani, ca să vedem și să ne bucurăm de făgăduința făcută nouă și împlinită acum.

Sculați-vă spre pocăință și spre iertarea păcatelor, voi, cei din neamul nostru, Israel cel după trup, căci Mesia, Cel ce a venit acum două mii de ani, și Care a murit pe cruce și a înviat și S-a înălțat lângă Tatăl ca să-i tragă pe toți la Tatăl, după cum El a făgăduit atunci, iată-L întru a doua Sa venire. Și iată țara strălucirii, Noul Ierusalim, în care-Și are El sălaș și popor și pământ nou, pământul cel întâi ieșit din ape la facerea cerului și a pământului, pământul român, vârful pământului, pe care El Și-a așezat lucrarea venirii Sale și cuvântul Său, legea vieții, spre care vor curge toate neamurile pământului, din cele patru vânturi, ca să ia viața și legile ei și ca să umble pe căile vieții apoi. Deschideți cărțile proorocilor și ale psalmilor și cărțile lui Moise și învățați să citiți bine în ele, și veți găsi țara strălucirii despre care a grăit Daniel proorocul prin

Duhul Domnului. Citiți cu înțelepciunea umilinței și aplecați-vă apoi să veniți să beți din albia râului vieții și să vă spălați în el fața și viața și inima și mintea și iubirea și să vi le faceți noi, că Domnul a spus prin Isaia proorocul: «Eu fac un lucru nou, și muguri pentru el, și pe toate noi le fac». Amin. Citiți în prooroci și înțelegeți cum rostește de deslușit Duhul Sfânt când spune: «Vedeți, voi, îngâmfaților, și mirați-vă și pieriți, căci Eu lucrez în vremea voastră o lucrare pe care dacă va spune-o cineva nu o veți crede». Dar noi, apostolii lui Iisus Hristos, cei de acum două mii de ani, vă spunem dintre cei vii ai vieții veșnice: credeți această venire a Domnului, ca să nu pieriți, căci noi, martori din poporul Israel cel după trup, rostim acum numele fiecărei seminții a lui Iacov, și pe cei mântuiți ai ei care vor crede. Amin.

– O, Învățătorule Doamne, Tu ești Fiul Omului, Care vii cu norii, și vii cu sfinții și cu ucenicii Tăi și ne arăți împlinirea Scripturilor venirii Tale cea de la sfârșit de timp. Dar Tu ești începutul și sfârșitul, și ești sfârșitul și începutul, și ești învierea morților, începând de acum două mii de ani, și ești Învățătorul lumii, Doamne, și lumea nu Te cunoaște.

Eu, apostolul Tău care mi-ai pus numele Petru, mi-ai pus mărturisirea prin care eu Te-am numit Hristos, Fiul lui Dumnezeu, temelie bisericii; și pe ea, adică pe Fiul Cel mărturisit de mine Fiul Tatălui, Cel viu în veci, ai zidit biserica Ta, și nu e biserica Ta biserica lumii, iar lumea nu Te cunoaște prin învățătorii și cărturarii ei. Eu însă m-am lepădat de mine însumi și Te-am luat pe Tine în mine, și așa Te-am cunoscut, și apoi Te-am iubit, și nu știam cum să Te iubesc, cum trebuiai iubit, iar Tu m-ai învățat, și apoi am avut în mine Duhul Tău. Amin.

– Iar eu, apostolul Tău care mi-ai pus numele Pavel, m-ai făcut din prigonitor al Tău, fără să știu că Te prigonesc, m-ai făcut apostol peste neamurile pământului și peste învățații lumii, mărturisind eu cum m-ai luat Tu de slujitor și cum m-ai făcut Tu să Te înțeleg cu venirea Ta, din prooroci, din psalmi și din legea lui Moise, fiindcă știam cu mare râvnă toate cele scrise despre Tine, iar în ziua când Te-ai făcut mie cunoscut mi-a orbit vederea ochilor, și le spun acum la toți cei care voiesc să Te vadă că eu am orbit numai la lumina care Te îmbrăca pe Tine ca și cu o haină, și am căzut la pământ, și apoi Te-am întrebat: «Ce să fac, Doamne?» când Tu mi-ai spus că ești Hristos, pe Care eu Îl prigoneam. O, ce dulce vii în adierea vuietului de vânt cuvânt pe pământ la cei mai mici ai Tăi, întorcându-mă cu mintea la ziua când ai grăit peste mine pe drumul Damascului ca să mă faci ucenic al Tău și să torni în mine mai mult ca în toți, că îmi cunoșteai puterea înțelepciunii cea din lege și din fire, și m-ai îmbrăcat în Duhul Sfânt și m-ai mărturisit bisericii Tale prin proorocul Anania din Damasc, ca să mă primească de la Tine trimis biserica Ta. Venirea Ta e dulce. E cuvânt venirea Ta, iar Duhul Tău și cuvântul Tău Te acoperă în taina sa, și dulce este glasul Tău peste cei ce cred venirii Tale, și dulce ești cu venirea Ta după om, și vai de cei ce doresc ziua Ta, că ei nu știu că Tu ești lumină topoitare. Dar eu le spun la aceștia că eu când am privit haina slavei Tale din care mi-ai vorbit, mi-a orbit vederea la vederea Ta, Fiule al Tatălui Savaot, Hristos, Mântuitorul lumii credincioase. Amin.

– Te slăvim noi, ucenicii Tăi cei de acum două mii de ani. Te mângâiem din mijlocul sfinților și al proorocilor, că am fost toți prooroci, și plini de Duhul Tău Cel Sfânt, și Te iubim întru venirea Ta la poporul Tău din mijlocul neamului român, și ne sculăm pentru Israel cel după trup, să-Ți mărturisim venirea Ta a doua oară pentru nașterea din nou a lumii și a lui Israel, și îl chemăm la izvor, la Betleemul Tău de azi, în care Te naști cuvânt peste pământ. Și ne sculăm pentru Israelul Tău cel din români, poporul cuvântului Tău de la venirea Ta acum, la sfârșit și la început de timp, pentru ca să-i tragi la Tatăl pe toți cei care cred, Doamne, așa cum Tu ai făgăduit. Dă-i ajutor poporului Tău de azi din români, că e mic și fără ajutor de pe pământ. Dă-i din cer ajutor, și ne fă trimiteri de lângă Tine, să lucrăm pentru așezarea peste pământ a venirii Tale și pentru ei, cei atât de lipsiți de puteri și atât de firavi înaintea venirii Tale rău de cuvânt peste pământ, râul vieții, spre care îl chemi pe Israel, neamul nostru cel după trup, ca să se boteze spre pocăință și spre iertarea păcatelor, și pe toate neamurile pământului le chemi, începând de la Ierusalim. Tu ești Domnul puterilor, și dă-ne trimiteri să mergem în

ajutorul Tău cu puterile cerești, ca să aibă ei putere cum să Te împartă peste pământ, și să stea ei înaintea Ta pentru ca să vii, și ei să Te primească cu cuvântul vieții, pe care să-l ia apoi cele patru vânturi și să ducă peste tot peste pământ vestea că Tu ai venit și păstorești cu toiag de fier, cu cuvânt de Duh Sfânt, pe toți cei ce vor auzi și vor crede spre pocăință și spre iertarea păcatelor și spre duh de sfințenie în trup și în duh, că toate sfârșitu-s-au, așa cum Tu ai spus, și vine slava Ta și strălucirea ei; pentru mulți cu bucuria mângâierii și, iarăși, pentru cei necredincioși, cu durerea orbirii lor cu care ei nu Te cunosc și nu Te văd întru venirea Ta. Amin, amin, amin.

– Bucuria Mea ați fost voi, ucenici ai Mei. Mângâierea Mea ați fost când am venit pe pământ arătându-Mă vreme de trei ani și jumătate Fiu al Tatălui, mărturisit din cer de către Tatăl, și de pe pământ de voi. N-ați plecat de lângă Mine după ce toți, de teamă și de necredință, M-au părăsit. Voi ați rămas până la răstignirea Mea cu Mine, și M-ați mângâiat cu iubirea din voi, și apoi Eu v-am pus la adăpost ca să rămâneți urmași ai Mei, fiindcă Eu M-am dus spre jertfire, după cum era să împlinesc Scripturile cele despre Mine. Fiți și acum mângâierea Mea și mergeți cu harul cel de sus și cu puteri cerești și ajutați-i pe cei din urmă fii ai lui Dumnezeu, că sunt mici și plăpânzi, și prin ei voiesc să-Mi răspândesc vestea și puterea venirii Mele peste tot pământul, și în iad, și în cer, și în văzduh, spre nașterea din nou a lumii prin cuvântul venirii Mele. Amin.

Să vină popoarele și să vadă umilința Mea cu care M-am coborât după om în întunericul lumii de azi, și să vadă sub povara crucii venirii Mele pe cei mai mici dintre sfinți, și din care, vrând-nevrând ei, Eu am făcut din ei lumină peste lume, cuvântul Meu peste pământ, portari care deschid Fiului lui Dumnezeu Cuvântul, Învățătorul lumii.

Pace vouă în mijlocul celor mici și puțini ai Mei, la care Eu cobor venirea Mea! Nici voi n-ați fost mai mulți, nici ei nu sunt mulți, dar ei sunt cuvântul Meu peste pământ și am făcut din ei vestea și trâmbițarea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Amin, amin, amin.

Iar vouă, copiii apăsați de povara venirii Mele, fi-va să vă mângâi, că mila Mea de voi Mă ține numai lângă voi, că sunteți mici și Îmi purtați poporul spre cer și îl învățați să fie mic, ca să am Eu grijă de el, iar el să aibă grijă de Mine și de voi, crescând cu duhul pentru Duhul Meu Cel Sfânt prin ei peste pământ. Amin. Luați mângâieri din zilele de serbare ale cerului cu voi și alinați-vă în dureri și în lipsuri și în lacrimi pentru numele Meu, iar Eu vă voi însoți mereu cu mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul, pe Care să-L dați poporului cuvântului Meu, și în Care să-l cuprind și să Mă cuprindă și el, că vreau părtașia Mea cu el din zori și până în zori, că mare este vremea aceasta, și puțini sunt cei ce pricep ca să creadă și să vină spre această slavă, slava Scripturilor venirii Fiului Omului cu puterea și cu slava cuvântului Său peste pământ. Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2003